

Αθήνα 12 Μαΐου 2015

Ίδια εργασιακά δικαιώματα για μόνιμους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς

Με έκπληξη παρατηρούμε τις τελευταίες μέρες -με αφόρμηση την κατάθεση του πολυνομοσχεδίου για την παιδεία- να γίνεται μια ενορχηστρωμένη προσπάθεια ώστε να διαφανεί ότι μέσα από τα νέα υπό ψήφιση μέτρα αποκαθίστανται οι αδικίες που ίσχυαν εις βάρος των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε και **θετικές διατάξεις** (αναγνώριση προϋπηρεσίας, κατάργηση ποινής για όσους δεν αποδέχονται διορισμό κτλ.) η κυβέρνηση εξακολουθεί να θολώνει τα νερά ή καλύτερα, έχει ακόμη μια αρκετά θολή ματιά ως προς τα επείγοντα και χρόνια αιτήματα του κλάδου μας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι άδειες των αναπληρωτών συναδέλφων μας. Σύμφωνα με τα νέα μέτρα, οι αναπληρωτές θα δικαιούνται άδειες για επιστημονικούς λόγους. Αναρωτιέται λοιπόν κανείς αν η διάταξη αυτή λύνει το πρόβλημα. **Η απάντηση είναι προφανής. Όχι!** Επίσης, ακόμα πιο προφανής είναι ο επιδερμικός τρόπος που αντιμετωπίζει η πολιτική ηγεσία τόσο σημαντικά ζητήματα.

Αλήθεια, θεωρεί κανείς ότι η παροχή μιας-δύο ημερών άδειας στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, το πιο ελπιδοφόρο και προσοντούχο κομμάτι των εργαζομένων της εκπαίδευσης σήμερα, που έχει "φάει με το κουτάλι" μεταπτυχιακά προγράμματα και επιμορφώσεις αναζητώντας μια θέση στον ήλιο, θα τους κάνει σοφότερους;

Η πολιτική της κυβέρνησης, όπως παρουσιάζεται και στο θέμα των αδειών, ουσιαστικά συνεχίζει τον κατήφορο προηγούμενων ηγεσιών θεωρώντας τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς κατώτερης μοίρας. Σε ποιο άλλο σύγχρονο και ευνοούμενο κράτος εργαζόμενοι στον ίδιο χώρο (σχολείο) απολαμβάνουν το θλιβερό προνόμιο, ενώ έχουν τις ίδιες εργασιακές υποχρεώσεις να μην έχουν τα ίδια εργασιακά δικαιώματα με τους μόνιμους εργαζομένους;

Είναι επιτακτική η ανάγκη να επανεξεταστεί το θέμα των αδειών των αναπληρωτών εκπαιδευτικών και πρέπει άμεσα να σταματήσει ο μηχανισμός παραγωγής εργαζομένων δύο ταχυτήτων (που συντηρείται τόσα χρόνια με πολιτική βούληση). Και το σημαντικότερο: Πρέπει το συντομότερο δυνατόν να υπάρξει πρόνοια **οι αναπληρώτριες εκπαιδευτικοί να λαμβάνουν και μεγαλύτερη άδεια εγκυμοσύνης/λοχείας/ανατροφής**. Στην Ελλάδα του 2015, στην Ελλάδα της φτώχειας και της κρίσης -οικονομικής και αξιών- της υπογεννητικότητας, αυτό θα έπρεπε να αποτελεί προτεραιότητα για κάθε κράτος πρόνοιας που θέλει να βασίζεται σε ένα αποτελεσματικό σχολείο και να χτίζει το μέλλον του.

Όλα τα παραπάνω μπορεί να μοιάσουν λιγότερο αναγκαία και άμεσα, αν η πολιτική ηγεσία προβεί στο επιβεβλημένο και αυτονόητο, το οποίο αποτελούσε και προεκλογική της υπόσχεση: **Μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών ΤΩΡΑ!!**

**Δημοκρατική Συνεργασία
Εκπαιδευτικών Π.Ε.**